

Mentala förutsättningar

Osäkerhet kan ta sig
uttryck på olika sätt

Beroende på en hunds mentala förutsättningar kan starka känslor ta sig uttryck i olika beteenden. Vid en av våra kursstarter visade det sig att två av hundarna inte klarade av att vistas bland de andra hundarna.

Text: Barbro Börjesson

Den ena hunden, en terrier, visade kraftig aggressivitet medan den andra, en jämte, inte vågade hoppa ut ur bilen. Det är för oss särskilt viktigt att hjälpa hundägare att hitta en väg till förbättring så snabbt som möjligt och därför valde vi att hjälpa de här ägarna utanför ordinarie kurstid för att kunna ge dem all fokus under hela tränings tiden.

En terrier med sjukdomar

Terriern hade under hela sin uppväxt i olika perioder varit drabbad av sjukdomar och därför hade ägarna missat en stor del av fostran och miljöträning. Nu ville de först och främst få lära sig hantera hundens aggressiva beteenden när andra hundar fanns i närheten. För att få veta orsaken till hundens aggression valde vi att mentaltesta den. Under testet såg vi att hundens otrevliga attityd bottnade i osäkerhet och vårt första mål blev därför att stärka hussens attityd så att hunden skulle kunna lita på att husse fixade situationer med hundmöten.

Det blev till en början mycket lek och bus. Hunden älskade att hänga i en lektross

så den fick bli ett första hjälpmedel. Under leken fick husse efterhand ge kommandon som hunden sedan tidigare var tränad för, och ställa tydliga krav på att bli åtlydd. Belöningen när hunden gjorde rätt var att leka med sin tross. Mellan lekstunderna fick husse träna på att röra sig som en trygg ledare. Alltså inte gå för snabbt, tänka på rak rygg och inte titta på hunden utan i stället bjuda på sin kontakt genom att prata med lugn och värdig röst. Så snart hunden drog i kopplet fick husse vända och fortsätta åt ett annat håll alternativt stanna och kommandera ”sitt”. Ett sträckt koppel bidrar till stresshöjning hos både hund och ägare och vi ville övertyga dem båda om att det faktiskt går att ändra på ett invant beteende. Det lyckades snabbare än vi trott och när vi såg att de förstod varandra var det dags att förbereda för hundmöten. I början på långt avstånd men successivt kunde de mötas allt närmare varandra.

En trygg och stark ledare

När terriern hade lärt sig att inte dra i kopplet hade den sänkt sin stressnivå och

Hunden på bilden har inget med artikeln att göra. Foto: Linnea Tysklind.

Hunden på bilden har inget med artikeln att göra. Foto: Johan Olsson.

När förväntningen på att få spåra tog överhand slutade hunden att visa rädsla på nya platser.

→ blivit lugn. Den såg plötsligt sin husse som en stark och trygg ledare och deras team-känsla hade märkbart stärkts. Vi testade att husse fick visa leksaken samtidigt som hunden fick syn på en annan hund men det fungerade inte alls. Hunden blev direkt alldeles för aktiv och klarade därför inte att växla från att vara aggressiv till att bli lekfull. Men när hunden förstod förbudet att sträcka

kopplet blev den avslappnad och gick att kommunicera med. Med en tacksam och motiverad husse blev det snabbt bestående framsteg och efter ett par veckor kunde de ansluta till de övriga i kursen.

Stressad jämthund
Jämthundens problem var att den blev oerhört stressad och rädd när den hamnade

i främmande miljö. Vi upplevde den som direkt panikslagen med ett självförtroende som stod på noll.

Att få uppgifter man klarar av och trivs med kan öka självförtroendet hos människor och så tänker vi också när det gäller hundar. Därför kretsade våra frågor kring vad den här hunden gillade att göra. Att jaga, fick vi till svar, men i övrigt då? Det framkom att man inte ägnade så mycket annan tid tillsammans därför att hunden såg ut att trivas bäst i hundgården tillsammans med familjens övriga hundar.

När vi pratade med ägarna om att skapa

en god relation och ta på sig ett ledarskap för att kunna stötta hunden började de förstå vad de missat i sitt hundägarskap. Det tittade på varandra och sa nästa samtidigt att de trodde att ledarskap gällde när hundar var problematiska på något sätt och behövde sättas på plats.

Träningsförslag
Vi presenterade ett träningsförslag och frågade om familjen var beredd att under ett antal veckor ge hunden dagliga träningspass. Svaret var ett tydligt och klart JA.
”Från och med nu ska hunden få vara

med er i familjen så mycket som möjligt och ni ska varje dag ägna tid åt att lära den olika konststycken. Ni får själva komma överens om vad ni vill att den ska lära sig. Vi kan ge några exempel. Hoppa upp på en stol, sträcka upp en tass, vinka, lära sig ord för att sitta och att ligga och allt annat ni kan hitta på. Börja med det hunden ser ut att ha lätt för och försvåra allt eftersom hunden utvecklar sin lust för samarbete. Barnen i familjen får gärna hjälpa till. Om två veckor träffas vi igen, men då hemma hos er och vi förväntar oss att få se en cirkusföreställning! I mellantiden kommer vi att ha täta

kontakter för att få bekräftat att träningen går framåt.”

Vi bjöds på ett lysande resultat och en helt annan sinnesstämning hos hela familjen, inklusive hunden!

Gillar mer än bara jakt
Det kändes naturligt att utnyttja hundens jaktlust i vidare träning. Vi åkte därför till skogen för att göra ett enkelt personspar. Eftersom godis hade varit belöning under träningen tidigare fick hunden spåra fram till en godisburk. Många har svårt för att tro att hundar vill spåra annat än vilt och så var det även i den här familjen. Vi gör en test, sa vi, och ser vad som händer. Hunden spårade klockrent och stannade när den kände godisdoften från burken. Jättebra sa vi, och familjen började förstå.
Nya träningsråd handlade om att under följande veckor lägga personspar. ”Öka spårets längd och tid efterhand och det är helt okey att byta godis mot klöv om hunden föredrar det. När hunden visar förväntan på att få spåra ska ni testa hur den reagerar om spåret går på andra platser än i skogen.”

Vi hade fortsatt kontakt både per telefon och personliga träffar i olika miljöer. Vi fick höra att de upplevde att hunden liksom fötts på nytt. När förväntningen på att få spåra tog överhand slutade hunden att visa rädsla på nya platser, och inomhus hade den blivit en riktig kelgris.

Vid den ordinarie kursavslutningen en dryg månad senare träffades alla kursdeltagare för att visa upp sina nya färdigheter. De här två hundarna visade vad ledarskap, ”cirkuskonster” och spårträningen gjort med dem. Under fikastunden låg jämten avslappnad bredvid sina ägare och den tidigare så stressade terriern låg i sin husses knä och sov! ■